

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

15. december 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 448/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 448/02	Sag C-399/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 14. august 2014 — Grüne Liga Sachsen e.V. m.fl. mod Freistaat Sachsen.	2
2014/C 448/03	Sag C-412/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 29. august 2014 — Dagmar Wedel og Rudi Wedel mod Condor Flugdienst GmbH.	3
2014/C 448/04	Sag C-433/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 — straffesag mod Domenico Rosa	4
2014/C 448/05	Sag C-434/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 — straffesag mod Raffaele Mignone	4

2014/C 448/06	Sag C-435/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 — straffesag mod Mauro Barletta	5
2014/C 448/07	Sag C-436/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 — straffesag mod Davide Cazzorla	6
2014/C 448/08	Sag C-437/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 — straffesag mod Nicola Seminario	6
2014/C 448/09	Sag C-439/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 25. september 2014 — SC Star Storage SA mod Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (INCDI)	7
2014/C 448/10	Sag C-448/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 26. september 2014 — Davitas GmbH mod Stadt Aschaffenburg.	8
2014/C 448/11	Sag C-452/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 29. september 2014 — Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) og Ministero della Salute mod Doc Generici srl	8
2014/C 448/12	Sag C-454/14: Sag anlagt den 30. september 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien	9
2014/C 448/13	Sag C-455/14 P: Appel iværksat den 29. september 2014 af H til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. juli 2014 i sag T-271/10, H mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions politimission i Bosnien-Hercegovina (»EUPM«).	10
2014/C 448/14	Sag C-458/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 3. oktober 2014 — Promoimpresa srl mod Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia	11
2014/C 448/15	Sag C-460/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 6. november 2014 — Johannes Evert Antonius Massar mod DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV.	12
2014/C 448/16	Sag C-462/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 8. oktober 2014 — straffesag mod Lorenzo Carlucci.	12
2014/C 448/17	Sag C-465/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 9. oktober 2014 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod F. Wieland og H. Rothwangl	13
2014/C 448/18	Sag C-467/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bergamo (Italien) den 13. oktober 2014 — straffesag mod Baldo Chiara	14
2014/C 448/19	Sag C-472/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 20. oktober 2014 — Canadian Oil Company Sweden AB og Anders Rantén mod Riksåklagaren	15

Retten

2014/C 448/20	Sag T-362/10: Rettens dom af 5. november 2014 — Vtesse Networks mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte til oprettelse af den seneste generation af bredbåndsnetværk i regionen Cornwall og Isles of Scilly — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — annulationssøgsmål — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — søgsmålskompetence — de interesserede parter processuelle rettigheder — delvis afvisning — ingen tvivl, der kan begrunde indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure)	16
2014/C 448/21	Sag T-422/11: Rettens dom af 5. november 2014 — Computer Resources International (Luxembourg) mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbudsprocedure — levering af computer-tjenester i form af softwareudvikling, vedligeholdelse, rådgivning og bistand til forskellige typer it-applikationer — afvisning af bud fra en bydende — unormalt lavt bud — artikel 139, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 — begrundelsespligt — valg af retsgrundlag — magtfordrejning)	17
2014/C 448/22	Sag T-632/11: Rettens dom af 6. november 2014 — Grækenland mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordningen — loyal samarbejde — rimelighed — proportionalitet — nationale reserve — kriterier for tildeling — fast økonomisk korrektion — risiko for fonden — forordning (EF) nr. 1493/1999 — vinsektoren — destillations- og betalingsordninger til fordel for anvendelsen af visse møster — støtte til omstrukturering og omstilling af vinmarker)	17
2014/C 448/23	Sag T-283/12: Rettens dom af 6. november 2014 — FIS'D mod Kommissionen (Handlingsprogrammet Erasmus Mundus — partnerskabsrammeaftale — specifik tilskudsafale — afgørelse truffet af EACEA om at bringe rammeaftalen til ophør og ændre den specifikke aftale — administrativ klage til Kommissionen — Kommissionens afgørelse om afvisning af den administrative klage som ugrundet — tilsidesættelse af aftalerne og den administrative og finansielle håndbog)	18
2014/C 448/24	Forenede sager T-307/12 og T-408/13: Rettens dom af 5. november 2014 — Mayaleh mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — chef for den syriske centralbank — annulationssøgsmål — meddelelse af en retsakt om restriktive foranstaltninger — søgsmålsfrist — formaliteten — ret til forsvar — retfærdig rettergang — begrundelsespligt — bevisbyrde — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet — ejendomsret — ret til privatliv og familieliv — anvendelse af indrejserestriktioner på en statsborger i en medlemsstat — fri bevægelighed for EU-borgere)	19
2014/C 448/25	Sag T-463/12: Rettens dom af 6. november 2014 — Popp og Zech mod KHIM — Müller-Boré & Partner (MB) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket MB — det ældre EF-figurmærke MB&P — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, og artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)	20
2014/C 448/26	Sag T-669/13 P: Rettens dom af 5. november 2014 — Kommissionen mod Thomé (Appel — personalesag — tjenestemænd — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøver — afslag på ansættelse — eksistensen af et eksamensbevis, der er i overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven på grund af en godkendelse — økonomisk og ikke-økonomisk skade)	20

2014/C 448/27	Sag T-166/13: Rettens kendelse af 14. oktober 2014 — Ben Ali mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer eller enheder på baggrund af situationen i Tunesien — indefrysning af midler — forlængelse — følger af en annullation af tidligere foranstaltninger om indefrysning af midler — ufornuddent at træffe afgørelse i sagen — ansvar uden for kontraktforhold — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	21
2014/C 448/28	Sag T-327/13: Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Mallis og Malli mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)	22
2014/C 448/29	Sag T-328/13: Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)	22
2014/C 448/30	Sag T-329/13: Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Chatzithoma mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)	23
2014/C 448/31	Sag T-330/13: Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Chatziioannou mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)	24
2014/C 448/32	Sag T-331/13: Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Nikolaou mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)	24
2014/C 448/33	Sag T-332/13: Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Christodoulou og Stavrinou mod Kommissionen og ECB (Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)	25
2014/C 448/34	Sag T-517/14: Sag anlagt den 7. juli 2014 — Pelikan mod KHIM — Hachette Filipacchi Presse (be.bag)	26
2014/C 448/35	Sag T-662/14: Sag anlagt den 15. september 2014 — Republikken Ungarn mod Kommissionen	26
2014/C 448/36	Sag T-678/14: Sag anlagt den 22. september 2014 — Den Slovakiske Republik mod Kommissionen .	27
2014/C 448/37	Sag T-698/14: Sag anlagt den 19. september 2014 — European Dynamics Luxembourg og Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen	28
2014/C 448/38	Sag T-699/14: Sag anlagt den 27. september 2014 — Topps Europe mod Kommissionen	29

2014/C 448/39	Sag T-703/14: Sag anlagt den 2. oktober 2014 — Diktyo Amyntikon Biomichanion Net mod Kommissionen	30
2014/C 448/40	Sag T-705/14: Sag anlagt den 26. september 2014 — Unichem Laboratories mod Kommissionen . . .	31
2014/C 448/41	Sag T-709/14: Sag anlagt den 3. oktober 2014 — Tri-Ocean Trading mod Rådet	32
2014/C 448/42	Sag T-716/14: Sag anlagt den 9. oktober 2014 — Tweedale mod EFSA.	33
2014/C 448/43	Sag T-719/14: Sag anlagt den 10. oktober 2014 — Tri Ocean Energy mod Rådet	34
2014/C 448/44	Sag T-735/14: Sag anlagt den 24. oktober 2014 — Gazprom Neft mod Rådet	35
2014/C 448/45	Sag T-736/14: Sag anlagt den 27. oktober 2014 — Monster Energy mod KHIM — Home Focus (MoMo Monsters)	36
2014/C 448/46	Sag T-741/14: Sag anlagt den 27. oktober 2014 — Hersill mod KHIM — KCI Licensing (VACUP) . . .	37

Retten for EU-Personalesager

2014/C 448/47	Sag F-4/14: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 6. november 2014 — DH mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemand på prøve — vedtægtens artikel 34 — prøvetidsudtalelse, der fastslår, at den prøveansattes arbejdsindsats er klart tilfredsstillende — forlængelse af prøvetiden — overførelse til andre opgaver — afskedigelse ved prøvetidens udløb — vilkårene for prøvetidens afvikling — utilstrækkelig faglig indsats — omsorgspligt — princippet om god forvaltningsskik)	38
2014/C 448/48	Sag F-68/13: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 5. november 2014 — CY mod ECB (Sagsøgerens dødsfald — genåbning af den mundtlige forhandling — den berettigedes afkald på at videreføre sagen — uforment at træffe afgørelse).	38
2014/C 448/49	Sag F-90/14: Sag anlagt den 4. september 2014 — ZZ mod Europa-Kommissionen	39
2014/C 448/50	Sag F-92/14: Sag anlagt den 10. september 2014 — ZZ mod Europa-Parlamentet.	40
2014/C 448/51	Sag F-99/14: Sag anlagt den 29. september 2014 — ZZ mod Rådet.	40
2014/C 448/52	Sag F-100/14: Sag anlagt den 29. september 2014 — ZZ m.fl. mod Rådet	41

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2014/C 448/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 439 af 8.12.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 431 af 1.12.2014

EUT C 421 af 24.11.2014

EUT C 409 af 17.11.2014

EUT C 395 af 10.11.2014

EUT C 388 af 3.11.2014

EUT C 380 af 27.10.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den
14. august 2014 — Grüne Liga Sachsen e.V. m.fl. mod Freistaat Sachsen**

(Sag C-399/14)

(2014/C 448/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grüne Liga Sachsen e.V. m.fl.

Sagsøgt: Freistaat Sachsen

Adciteret: Landeshauptstadt Dresden

Procesdeltager: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (FFH-direktivet) fortolkes således, at der er pligt til at undersøge indvirkningen på miljøet fra et brobygningsprojekt, inden byggeriet udføres, når projektet var blevet godkendt, inden området omkring broen blev optaget på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning, når det pågældende område blev opført på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning efter godkendelsen, men inden påbegyndelse af byggearbejdet, og når der kun var blevet foretaget en risikovurdering/forundersøgelse inden udstedelsen af godkendelsen?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, spørges:

Skal den nationale myndighed i forbindelse med den efterfølgende undersøgelse allerede overholde kravene i FFH-direktivets artikel 6, stk. 3 og 4, hvis den af forsigtighedsmæssige hensyn ville lægge disse til grund ved den risikovurdering/forundersøgelse, der blev foretaget inden udstedelse af godkendelsen?

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende og spørgsmål 2 benægtende, spørges:

Hvilke krav skal der i henhold til FFH-direktivets artikel 6, stk. 2, stilles til en efterfølgende undersøgelse af en godkendelse af et projekt, og hvilket tidspunkt skal undersøgelsen tage afsæt i?

- 4) Skal der inden for rammerne af en supplerende procedure, som har til formål at afhjælpe en fejl ved en efterfølgende undersøgelse i henhold til FFH-direktivets artikel 6, stk. 2, eller en vurdering af virkningerne på lokaliteten i henhold til FFH-direktivets artikel 6, stk. 3, gennem relevante ændringer af vurderingskravene tages hensyn til, at bygningsværket kunne opføres og tages i brug, fordi godkendelsesafgørelsen kunne fuldbyrdes med det samme, og det ved en afgørelse, som ikke kan anfægtes, var blevet afvist at anordne foreløbige forholdsregler? Gælder dette i hvert fald for så vidt angår en undersøgelse af alternative løsningsmuligheder, der senere bliver nødvendig, og som foretages inden for rammerne af FFH-direktivets artikel 6, stk. 4?

⁽¹⁾ EFT L 206, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 29. august 2014 — Dagmar Wedel og Rudi Wedel mod Condor Flugdienst GmbH

(Sag C-412/14)

(2014/C 448/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Dagmar Wedel og Rudi Wedel

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den usædvanlige omstændighed, der henvises til i forordningens artikel 5, stk. 3 ⁽¹⁾, direkte vedrøre den reserverede flyvning?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Hvor mange tidligere flyvninger med det fly, der er tiltænkt at skulle foretage den planlagte flyvning, er relevant for bedømmelsen af, om der foreligger en usædvanlig omstændighed? Foreligger der en tidsmæssig begrænsning vedrørende hensyntagen til usædvanlige omstændigheder i relation til tidligere flyvninger? Og i bekræftende fald hvordan skal den fastlægges?
- 3) Såfremt usædvanlige omstændigheder, der indtræffer ved tidligere flyvninger, ligeledes er relevante for en senere flyafgang, spørges: Skal de forholdsregler, som det transporterende luftfartsselskab skal træffe i medfør af forordningens artikel 5, stk. 3, kun vedrøre afværgelsen af den usædvanlige omstændighed, eller skal de også vedrøre imødegåelse af en længere forsinkelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 —
straffesag mod Domenico Rosa**

(Sag C-433/14)

(2014/C 448/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Tiltalt i straffesagen

Domenico Rosa

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10], fortolkes således, at de er til hinder for, at der iværksættes et udbud vedrørende koncessioner, der er af kortere varighed end tidligere tildelte koncessioner, selv om nævnte udbud er blevet iværksat med det erklærede formål at afhjælpe følgerne af den ulovlige udelukkelse af et vist antal erhvervsdrivende fra tidligere udbud?
- 2) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at et krav om tidsmæssig tilpasning af koncessionernes udløb udgør en tilstrækkelig begrundelse for, at varigheden af koncessionerne i udbuddet er blevet begrænset i forhold til varigheden af de koncessioner, der tidligere er blevet tildelt?
- 3) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at der fastsættes en forpligtelse til vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning af indsamling af væddemål, såfremt aktiviteten ophører ved udløbet af koncessionens varighed eller som følge af afgørelser om fortabelse eller tilbagekaldelse?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 —
straffesag mod Raffaele Mignone**

(Sag C-434/14)

(2014/C 448/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Tiltalt i straffesagen

Raffaele Mignone

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10], fortolkes således, at de er til hinder for, at der iværksættes et udbud vedrørende koncessioner, der er af kortere varighed end tidligere tildelte koncessioner, selv om nævnte udbud er blevet iværksat med det erklærede formål at afhjælpe følgerne af den ulovlige udelukkelse af et vist antal erhvervsdrivende fra tidligere udbud?

- 2) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at et krav om tidsmæssig tilpasning af koncessionernes udløb udgør en tilstrækkelig begrundelse for, at varigheden af koncessionerne i udbuddet er blevet begrænset i forhold til varigheden af de koncessioner, der tidligere er blevet tildelt?
- 3) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at der fastsættes en forpligtelse til vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning af indsamling af væddemål, såfremt aktiviteten ophører ved udløbet af koncessionens varighed eller som følge af afgørelser om fortabelse eller tilbagekaldelse?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 —
straffesag mod Mauro Barletta**

(Sag C-435/14)

(2014/C 448/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Tiltalt i straffesagen

Mauro Barletta

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10], fortolkes således, at de er til hinder for, at der iværksættes et udbud vedrørende koncessioner, der er af kortere varighed end tidligere tildelte koncessioner, selv om nævnte udbud er blevet iværksat med det erklærede formål at afhjælpe følgerne af den ulovlige udelukkelse af et vist antal erhvervsdrivende fra tidligere udbud?
 - 2) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at et krav om tidsmæssig tilpasning af koncessionernes udløb udgør en tilstrækkelig begrundelse for, at varigheden af koncessionerne i udbuddet er blevet begrænset i forhold til varigheden af de koncessioner, der tidligere er blevet tildelt?
 - 3) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at der fastsættes en forpligtelse til vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning af indsamling af væddemål, såfremt aktiviteten ophører ved udløbet af koncessionens varighed eller som følge af afgørelser om fortabelse eller tilbagekaldelse?
-

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 —
straffesag mod Davide Cazzorla**

(Sag C-436/14)

(2014/C 448/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Tiltalt(e) i straffesagen

Davide Cazzorla

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i dom af 16. februar 2012 i de forenede sager C-72/10 og C-77/10, fortolkes således, at de er til hinder for, at der iværksættes et udbud vedrørende koncessioner, der er af kortere varighed end tidligere tildelte koncessioner, selv om nævnte udbud er blevet iværksat med det erklærede formål at afhjælpe følgerne af den ulovlige udelukkelse af et vist antal erhvervsdrivende fra tidligere udbud?
- 2) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at et krav om tidsmæssig tilpasning af koncessionernes udløb udgør en tilstrækkelig begrundelse for, at varigheden af koncessionerne i udbuddet er blevet begrænset i forhold til varigheden af de koncessioner, der tidligere er blevet tildelt?
- 3) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at der fastsættes en forpligtelse til vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning af indsamling af væddemål, såfremt aktiviteten ophører ved udløbet af koncessionens varighed eller som følge af afgørelser om fortabelse eller tilbagekaldelse?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 22. september 2014 —
straffesag mod Nicola Seminario**

(Sag C-437/14)

(2014/C 448/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Tiltalt i straffesagen

Nicola Seminario

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10], fortolkes således, at de er til hinder for, at der iværksættes et udbud vedrørende koncessioner, der er af kortere varighed end tidligere tildelte koncessioner, selv om nævnte udbud er blevet iværksat med det erklærede formål at afhjælpe følgerne af den ulovlige udelukkelse af et vist antal erhvervsdrivende fra tidligere udbud?

- 2) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at et krav om tidsmæssig tilpasning af koncessionernes udløb udgør en tilstrækkelig begrundelse for, at varigheden af koncessionerne i udbuddet er blevet begrænset i forhold til varigheden af de koncessioner, der tidligere er blevet tildelt?
- 3) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at der fastsættes en forpligtelse til vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning af indsamling af væddemål, såfremt aktiviteten ophører ved udløbet af koncessionens varighed eller som følge af afgørelser om fortabelse eller tilbagekaldelse?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den
25. september 2014 — SC Star Storage SA mod Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în
Informatică (INCDI)**

(Sag C-439/14)

(2014/C 448/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Star Storage SA

Sagsøgt: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (INCDI)

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, og stk. 3, i direktiv 89/665 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets direktiv 2007/66⁽²⁾, fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser, som gør adgangen til klageprocedurerne vedrørende de ordregivende myndigheders afgørelser betinget af pligten til forudgående at stille en »opfyldelsesgaranti« som den, der er fastsat i artikel 271 og 271 i [Ordonanța de urgență a Guvernului (regeringens hastedekret)] nr. 34/2006?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11.12.2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (EUT L 335, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 26. september 2014 — Davitas GmbH mod Stadt Aschaffenburg

(Sag C-448/14)

(2014/C 448/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Davitas GmbH

Sagsøgt: Stadt Aschaffenburg

Procesdeltager: Landesadvokatur Bayern

Præjudicielle spørgsmål

Er det af sagsøgeren markedsførte produkt »De Tox Forte« et levningsmiddel eller en levningsmiddelingsrediens med ny molekylestruktur i henhold til artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 258/97 ⁽¹⁾?

Er det navnlig tilstrækkeligt for at svare bekræftende på dette spørgsmål, at dette produkt med indholdsstoffet klinoptilolit i dets særlige primære molekylestruktur ikke blev anvendt som levningsmiddel før den 15. maj 1997, eller kræves det desuden, at dette produkt skal være fremstillet gennem fremstillingsprocessen med en metode, som fører til en ny eller bevidst modificeret molekylestruktur, og at der altså skal være tale om et stof, som ikke tidligere har eksisteret i naturen i denne form?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27.1.1997 om nye levningsmidler og nye levningsmiddelingsredienser (EFT L 43, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 29. september 2014 — Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) og Ministero della Salute mod Doc Generici srl

(Sag C-452/14)

(2014/C 448/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) og Ministero della Salute

Sagsøgt: Doc Generici srl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), i den nu gældende affattelse af Rådets forordning (EF) nr. 297/95 af 10. februar 1995 ⁽¹⁾ fortolkes således, at der for så vidt angår ændringerne af markedsføringstilladelse af kategori I — og særligt af kategori IA i det foreliggende tilfælde — kun skal betales et gebyr af den i forordningen angivne størrelse eller lige så mange gebyrer som antallet af tilladelser, som er omfattet af ændringen, når der er tale om identiske ændringer af flere markedsføringstilladelser med samme indehaver?

- 2) Foreligger der under de konkrete forhold i den foreliggende sag mulighed for, eller som antaget af dette dommerkollegium pligt til, at forelægge spørgsmålet for Domstolen?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 297/95 af 10.2.1995 om fastsættelse af gebyrer til Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (EFT L 35, s. 1).

Sag anlagt den 30. september 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-454/14)

(2014/C 448/12)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano og D. Loma-Osorio Lerena, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽¹⁾, idet det ikke for hvert af de deponeringsanlæg, der er beskrevet i punkt 26 i nærværende sag (deponeringsanlæg for ikke farligt affald i Ortuella, Baskerlandet, og i Zurita og Juan Grande, De Kanariske Øer) har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at anmode operatøren om at udarbejde en overgangsplan og sikre den fulde gennemførelse af denne plan i overensstemmelse med direktivets krav, med undtagelse af kravene i direktivets bilag I, punkt 1, senest otte år efter datoen i direktivets artikel 18, stk. 1.
- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), i direktiv 1999/31, idet det ikke for hvert af de deponeringsanlæg, der er beskrevet i punkt 37 i nærværende sag (9 deponeringsanlæg til ikke farligt affald: Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano — Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia) og Legazpia (Guipuzkoa) og 19 deponeringsanlæg for inert affald: Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), Carretera Pantano del Rumblar (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sevilla), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sevilla), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilla), El Chaparral (Écija, Sevilla), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sevilla), Carretera 3118 Fuente Leona — Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema — Benamahoma, Cádiz) Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Las Zorreras (Aldeira, Granada), Carretera de los Villares (Andújar, Jaén) La Chacona (Cabra, Córdoba) og Chaparral — La Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz)) har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for snarest muligt i henhold til artikel 7, litra g), og artikel 13 i direktiv 1999/13 at nedlukke de anlæg, der ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 8 har fået tilladelse til fortsat drift.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De undersøgelser, som Kommissionen har foretaget i forbindelse med traktatbrudsprocedure 2001/2071, og analysen af de spanske myndigheders besvarelser gjorde det muligt at bevise tilsidesættelsen af de forpligtelser i henhold til artikel 14, litra a), b), og c), i direktiv 1999/31, der er nævnt i åbningsskrivelsen.

Nærværende sag vedrører endvidere deponeringsanlægget i Barranco de Sedases, der er genstand for traktatbrudsprocedure 2012/4068 og tilknyttet den ovenstående traktatbrudsprocedure, idet Kongeriget Spanien i forhold til dette deponeringsanlæg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), i direktiv 1999/31.

En analyse af de nævnte besvarelser har gjort det muligt for Kommissionen at trække 45 deponeringsanlæg ud af traktatbrudsproceduren, idet disse enten ikke den 16. juli 2001 kunne anses for at være bestående deponeringsanlæg, eller de har opnået tilladelse og er blevet udbedret i overensstemmelse med direktiv 1999/31. Henset til, at overtrædelsen i visse tilfælde er fortsat, har Kongeriget Spanien imidlertid tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra c), og litra b), i direktiv 1999/31, idet de spanske myndigheder i visse tilfælde ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at anmode operatøren om at udarbejde en overgangsplan og sikre en fuldstændig gennemførelse af denne plan i overensstemmelse med direktivets krav, og idet de spanske myndigheder i andre tilfælde ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til snarest muligt at nedlukke de anlæg, der ikke har fået tilladelse til fortsat drift. Kommissionen har derfor besluttet at anlægge nærværende sag ved Domstolen.

⁽¹⁾ EFT 1999 L 182, s. 1.

Appel iværksat den 29. september 2014 af H til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. juli 2014 i sag T-271/10, H mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions politimission i Bosnien-Hercegovina («EUPM»)

(Sag C-455/14 P)

(2014/C 448/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: H (ved advokat M. Velardo)

De andre parter i appellsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 10. juli 2014 i sag T-271/10, H mod Rådet, Kommissionen og EUPM, ophæves, for så vidt som Retten herved afviste for det første appellants påstand om annullation dels af afgørelse af 7. april 2010, underskrevet af personalechefen ved EUPM, hvorved sagsøgeren blev forflyttet til stillingen som »Criminal Justice Adviser — Prosecutor« ved regionalkontoret i Banja Luka (Bosnien-Hercegovina), dels, om fornødent, af afgørelse af 30. april 2010, underskrevet af missionschefen som omhandlet i artikel 6 i Rådets afgørelse 2009/906/FUSP af 8. december 2009 om EUPM i Bosnien-Hercegovina ⁽¹⁾, og for det andet appellants påstand om erstatning.

- Sagen hjemvises til Retten.
- Sagsøgte i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anført følgende anbringender:

- Tilsidesættelse af retten til forsvar.
- Tilsidesættelse af procesreglementets artikel 114.
- Urigtig retsanvendelse.
- Tilsidesættelse af EU-retten.

(¹) EUT L 322, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 3. oktober 2014 — Promoimpresa srl mod Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

(Sag C-458/14)

(2014/C 448/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Promoimpresa srl

Sagsøgt: Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

Præjudicielt spørgsmål

Er princippet om etableringsfrihed, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om fri konkurrence som omhandlet i artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106 TEUF, samt det i disse artikler knæsatte rimelighedsprincip, til hinder for nationale bestemmelser, der som følge af flere på hinanden efterfølgende lovgivningsmæssige indgreb fastlægger en gentagen forlængelse af udløbsfristen for koncessioner til bestemte statslige maritime, sø- og flodarealer af økonomisk betydning, således at koncessionernes løbetid ved lov forlænges i mindst 11 år, og der bevirker, at koncessionshaveren bevarer retten til en eksklusiv økonomisk udnyttelse af arealet, selv om gyldigheden af den til vedkommende tildelte koncession er udløbet, og potentielle erhvervsdrivende hermed fratages enhver mulighed for at opnå en tildeling af arealet ved offentlige udbudsprocedurer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 6. november 2014 — Johannes Evert Antonius Massar mod DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Sag C-460/14)

(2014/C 448/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Johannes Evert Antonius Massar

Sagsøgt: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »en sag behandlet administrativt« i artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 87/344/EØF⁽¹⁾ af 22. juni 1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshjælpsforsikring fortolkes således, at dette begreb også omfatter proceduren ved UWV, hvori arbejdsgiveren ansøger om en tilladelse til at bringe ansættelsesforholdet med arbejdstageren (der er retshjælpsforsikret) til ophør?
- 2) Såfremt svaret på spørgsmål 1 afhænger af den konkrete procedures særlige kendetegn, om nødvendigt i sammenhæng med sagens faktiske omstændigheder og forhold, på grundlag af hvilke kendetegn, faktiske omstændigheder og forhold skal den nationale ret da afgøre, om denne procedure skal betragtes som en sag behandlet administrativt som omhandlet i direktivets artikel 4, stk. 1, litra a)?

⁽¹⁾ EFT L 185, s. 77.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 8. oktober 2014 — straffesag mod Lorenzo Carlucci

(Sag C-462/14)

(2014/C 448/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Tiltalt i straffesagen

Lorenzo Carlucci

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10], fortolkes således, at de er til hinder for, at der iværksættes et udbud vedrørende koncessioner, der er af kortere varighed end tidligere tildelte koncessioner, selv om nævnte udbud er blevet iværksat med det erklærede formål at afhjælpe følgerne af den ulovlige udelukkelse af et vist antal erhvervsdrivende fra tidligere udbud?

- 2) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at et krav om tidsmæssig tilpasning af koncessionernes udløb udgør en tilstrækkelig begrundelse for, at varigheden af koncessionerne i udbuddet er blevet begrænset i forhold til varigheden af de koncessioner, der tidligere er blevet tildelt?

- 3) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at der fastsættes en forpligtelse til vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning af indsamling af væddemål, såfremt aktiviteten ophører ved udløbet af koncessionens varighed eller som følge af afgørelser om fortabelse eller tilbagekaldelse?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den
9. oktober 2014 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod F. Wieland og H.
Rothwangl**

(Sag C-465/14)

(2014/C 448/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Sagsøgte: F. Wieland og H. Rothwangl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3 og artikel 94, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en forhenværende sømand, som var medlem af besætningen på et skib med hjemhavn i en medlemsstat, som ikke havde bopæl på land, og som ikke var statsborger i en medlemsstat, (delvis) nægtes en alderspension, efter at den stat, som denne forhenværende sømand nu er statsborger i, er tiltrådt (en retsforgænger for) EU eller efter at forordning nr. 1408/71 er trådt i kraft i denne stat, alene fordi denne forhenværende sømand i den (påståede) forsikringsperiode ikke var statsborger i (førstnævnte) medlemsstat?

- 2) Skal artikel 18 og 45 TEUF fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en sømand, som var medlem af besætningen på et skib med hjemhavn i en medlemsstat, som ikke havde bopæl på land, og som ikke var statsborger i en medlemsstat, udelukkes fra alderspensionsforsikring, mens en sømand, der er statsborger i den medlemsstat, hvor skibet har hjemhavn, og som i øvrigt befinder sig i en tilsvarende situation, betragtes som forsikret i henhold til samme lovgivning, såfremt den stat, som den førstnævnte sømand har statsborgerskab i, på tidspunktet for pensionens fastsættelse i mellemtiden er tiltrådt (en retsforgænger for) EU, eller forordning nr. 1408/71 i mellemtiden er trådt i kraft i denne stat?

- 3) Skal spørgsmål 1 og 2 besvares på samme måde, såfremt der er tale om en (forhenværende) sømand, der på beskæftigelsestidspunktet var statsborger i en stat, der på et senere tidspunkt er tiltrådt (en retsforgænger for) EU, når denne sømand på tiltrædelsestidspunktet eller det tidspunkt, hvor forordning nr. 1408/71 trådte i kraft for denne stat, og på det tidspunkt, hvor kravet på alderspension fremsættes, ikke var statsborger i en medlemsstat, men i medfør af artikel 1 i forordning nr. 859/2003 ⁽²⁾ var omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1408/71?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14.5.2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 124, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bergamo (Italien) den 13. oktober 2014
— straffesag mod Baldo Chiara**

(Sag C-467/14)

(2014/C 448/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bergamo

Tiltalt i straffesagen

Baldo Chiara

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i dom af 16. februar 2012 i [de forenede sager C-72/10 og C-77/10], fortolkes således, at de er til hinder for, at der iværksættes et udbud vedrørende koncessioner, der er af kortere varighed end tidligere tildelte koncessioner?
- 2) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at et krav om tidsmæssig tilpasning af koncessionernes udløb udgør en tilstrækkelig begrundelse for, at varigheden af koncessionerne i udbuddet er blevet begrænset i forhold til varigheden af de koncessioner, der tidligere er blevet tildelt?
- 3) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at der fastsættes en forpligtelse til vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning af indsamling af væddemål, såfremt aktiviteten ophører ved udløbet af koncessionens varighed eller som følge af afgørelser om fortabelse eller tilbagekaldelse?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 20. oktober 2014
— Canadian Oil Company Sweden AB og Anders Rantén mod Riksåklagaren**

(Sag C-472/14)

(2014/C 448/19)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Canadian Oil Company Sweden AB og Anders Rantén

Sagsøgt: Riksåklagaren

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den omstændighed, at den, som til Sverige erhvervsmæssigt indfører et kemisk produkt— for hvilket der i henhold til Reach-[forordningen] ⁽¹⁾ foreligger registreringspligt — i medfør af svenske bestemmelser skal anmelde produktet til Kemikalieinspektionen med henblik på registrering i det svenske produktregister, i strid med Reach-[forordningen]?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, er den svenske anmeldelsespligt da i strid med artikel 34 i TEUF henset til undtagelsen i artikel 36 TEUF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

RETTE

Rettens dom af 5. november 2014 — Vtesse Networks mod Kommissionen

(Sag T-362/10) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte til oprettelse af den seneste generation af bredbåndsnetværk i regionen Cornwall og Isles of Scilly — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — annullationssøgsmål — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — søgsmålskompetence — de interesserede parter processuelle rettigheder — delvis afvisning — ingen tvivl, der kan begrunde indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure)

(2014/C 448/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vtesse Networks Ltd (Hertford, Det Forenede Kongerige) (ved H. Mercer, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og L. Armati, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (først ved M. Szpunar og B. Majczyna, derefter ved B. Majczyna, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved S. Behzadi-Spencer og L. Seeboruth, derefter ved L. Seeboruth, J. Beeko og L. Christie, som befuldmægtigede, først bistået af barrister K. Bacon, derefter af barrister S. Lee) og British Telecommunications plc (London, Det Forenede Kongerige) (først ved advokaterne M. Nissen og J. Gutiérrez Gisbert, derefter ved advokaterne M. Nissen og G. van de Walle de Ghelcke og endelig ved advokaterne van de G. Walle de Ghelcke og J. Rivas Andrés samt barrister J. Holmes)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 3204 af 12. maj 2010, hvorved støtteforanstaltningen »Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband« om tildeling af støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til oprettelse af den seneste generation af bredbåndsnetværk i regionen Cornwall og Isles of Scilly blev erklæret forenelig med artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF (statsstøtte N 461/2009 — Det Forenede Kongerige).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Vtesse Networks Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens og British Telecommunications plc's omkostninger.
- 3) Republikken Polen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010.

Retten dom af 5. november 2014 — Computer Resources International (Luxembourg) mod Kommissionen(Sag T-422/11) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbudsprocedure — levering af computertjenester i form af softwareudvikling, vedligeholdelse, rådgivning og bistand til forskellige typer it-applikationer — afvisning af bud fra en bydende — unormalt lavt bud — artikel 139, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 — begrundelsespligt — valg af retsgrundlag — magtfordrejning)

(2014/C 448/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Computer Resources International (Luxembourg) SA (Dommeldange, Luxembourg) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Delaude og D. Calciu, derefter ved S. Delaude, som befuldmægtigede, bistået af advokat E. Petritsi)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Den Europæiske Unions Publikationskontors afgørelse af 22. juli 2011 om afvisning af et tilbud fra et konsortium bestående af sagsøgeren og en anden virksomhed på delaftale nr. 1 og 3 i forbindelse med udbudsproceduren AO 10340 vedrørende levering af computertjenester i form af softwareudvikling, vedligeholdelse, rådgivning og bistand til forskellige typer it-applikationer (EUT 2011/S 66-106099) og om tildeling af rammeaftalerne til andre bydende.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Computer Resources International (Luxembourg) SA betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 290 af 1.10.2011.

Retten dom af 6. november 2014 — Grækenland mod Kommissionen(Sag T-632/11) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordningen — loyalt samarbejde — rimelighed — proportionalitet — nationale reserve — kriterier for tildeling — fast økonomisk korrektion — risiko for fonden — forordning (EF) nr. 1493/1999 — vinsektoren — destillations- og betalingsordninger til fordel for anvendelsen af visse møster — støtte til omstrukturering og omstilling af vinmarker)

(2014/C 448/22)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved I. Chalkias og S. Papaioannou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og A. Marcoulli, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/689/EU af 14. oktober 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 270, s. 33), for så vidt som sidstnævnte vedrører Den Helleniske Republik.

Konklusion

- 1) *Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/689/EU af 14. oktober 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som Den Helleniske Republik pålægges en fast korrektion vedrørende tildelingen af rettigheder fra den nationale reserve til nye landbrugere.*
- 2) *I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.*
- 3) *Europa-Kommissionen og Den Helleniske Republik bærer deres egne omkostninger.*

(¹) EUT C 39 af 11.2.2012.

Rettens dom af 6. november 2014 — FIS'D mod Kommissionen

(Sag T-283/12) (¹)

(Handlingsprogrammet Erasmus Mundus — partnerskabsrammeaftale — specifik tilkudsafstale — afgørelse truffet af EACEA om at bringe rammeaftalen til ophør og ændre den specifikke aftale — administrativ klage til Kommissionen — Kommissionens afgørelse om afvisning af den administrative klage som ugrundet — tilsidesættelse af aftalerne og den administrative og finansielle håndbog)

(2014/C 448/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: FIS'D — *Formazione integrata superiore del design* (Catanzaro, Italien) (først ved advokaterne S. Bariatti og A. Sodano, og derefter ved advokaterne F. Sutti og A. Boso Caretta)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved M. Van Hoof, derefter C. Cattabriga og D. Roussanov, og endelig ved C. Cattabriga, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) (ved H. Monet, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne M. Merola og C. Santacroce)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 12. april 2012, Ref. Ares(2012) 446225, om afvisning af sagsøgerens administrative klage til anfægtelse af afgørelse fra Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) af 13. januar 2011, hvorved sidstnævnte bragte rammepartnerskabsaftalen 2011-0181, indgået med Università degli »Studi Mediterranea« for regionen Calabrien, førtidigt til ophør, og ændrede den med dette universitet indgæede specifikke tilkudsafstale.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) FIS'D — *Formazione integrata superiore del design* bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) bærer dets egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 11.8.2012.

Rettens dom af 5. november 2014 — Mayaleh mod Rådet

(Forenede sager T-307/12 og T-408/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — chef for den syriske centralbank — annullationssøgsmål — meddelelse af en retsakt om restriktive foranstaltninger — søgsmålsfrist — formaliteten — ret til forsvar — retfærdig rettergang — begrundelsespligt — bevisbyrde — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet — ejendomsret — ret til privatliv og familieliv — anvendelse af indrejserestriktioner på en statsborger i en medlemsstat — fri bevægelighed for EU-borgere)

(2014/C 448/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Adib Mayaleh (Damas, Syrien) (ved advokaterne G. Karouni og C. Dumont)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.P. Hix og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af for det første Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/256/FUSP af 14. maj 2012 om gennemførelse af afgørelse 2011/782/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 126, s. 9), for det andet af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2012 af 14. maj 2012 om gennemførelse af artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 126, s. 3), for det tredje af Rådets afgørelse 2012/739/FUSP af 29. november 2012 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/782/FUSP (EUT L 330, s. 21), for det fjerde af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 363/2013 af 22. april 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 111, s. 1, berigtiget i EUT L 127 af 9.5.2013, s. 27-43) og for det femte Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse i sag T-408/13.
- 3) Adib Mayaleh betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 273 af 8.9.2012.

Rettens dom af 6. november 2014 — Popp og Zech mod KHIM — Müller-Boré & Partner (MB)(Sag T-463/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket MB — det ældre EF-figurmærke MB&P — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, og artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2014/C 448/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Eugen Popp (München, Tyskland) og Stefan M. Zech (München) (først ved advokaterne C. Rohnke og M. Jacob, dernæst ved M. Jacob og advokat F. Thiering)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret og intervenient ved Retten: Müller-Boré & Partner Patentanwälte (München) (først ved T. Koerl og E. Celenk, dernæst ved advokaterne K. Kern og B. Maneth)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. juli 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 506/2011-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Müller-Boré & Partner Patentanwälte på den ene side og Eugen Popp og Stefan M. Zech på den anden side.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Eugen Popp og Stefan M. Zech betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 379 af 8.12.2012.

Rettens dom af 5. november 2014 — Kommissionen mod Thomé(Sag T-669/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøver — afslag på ansættelse — eksistensen af et eksamensbevis, der er i overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven på grund af en godkendelse — økonomisk og ikke-økonomisk skade)

(2014/C 448/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Florence Thomé (Bruxelles, Belgien) (ved advokat S. Orlandi)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 7. oktober 2013 i sag F-97/12, Thomé mod Kommissionen (Sml. Pers, EU:F:2013:142) med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

(¹) EUT C 52 af 22.2.2014.

Retten's kendelse af 14. oktober 2014 — Ben Ali mod Rådet

(Sag T-166/13) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer eller enheder på baggrund af situationen i Tunesien — indefrysning af midler — forlængelse — følger af en annullation af tidligere foranstaltninger om indefrysning af midler — ufornuddent at træffe afgørelse i sagen — ansvar uden for kontraktforhold — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2014/C 448/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Frankrig) (ved advokat A. de Saint Rémy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Étienne og A. De Elera, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Rådets afgørelse 2013/72/FUSP af 31. januar 2013 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 32, s. 20), for så vidt som denne afgørelse vedrører sagsøgeren, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Det er for så vidt angår Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende påstanden om annullation af Rådets afgørelse 2013/72/FUSP af 31. januar 2013 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 156 af 1.6.2013.

Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Mallis og Malli mod Kommissionen og ECB(Sag T-327/13) ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)**

(2014/C 448/28)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Konstantinos Mallis (Larnaka, Cypern) og Elli Konstantinou Malli (Larnaka) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, J.-P. Keppenne og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Central Bank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Eurogruppens erklæring af 25. marts 2013 vedrørende bl.a. omstruktureringen af Cyperns banksektor.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Konstantinos Mallis og Elli Konstantinou Malli bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou mod Kommissionen og ECB(Sag T-328/13) ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)**

(2014/C 448/29)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (Nicosia, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, J.-P. Keppenne og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Central Bank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Eurogruppens erklæring af 25. marts 2013 vedrørende bl.a. omstruktureringen af Cyperns banksektor.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Central Bank afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Retten kendelse af 16. oktober 2014 — Chatzithoma mod Kommissionen og ECB

(Sag T-329/13) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)

(2014/C 448/30)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Petros Chatzithoma (Makedonitissa, Cypern) og Elenitsa Chatzithoma (Makedonitissa) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, J.-P. Keppenne og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Central Bank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Eurogruppens erklæring af 25. marts 2013 vedrørende bl.a. omstruktureringen af Cyperns banksektor.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Petros Chatzithoma og Elenitsa Chatzithoma bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Central Bank (ECB) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Chatziioannou mod Kommissionen og ECB(Sag T-330/13) ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)**

(2014/C 448/31)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Lella Chatziioannou (Nicosia, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, J.-P. Keppenne og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Central Bank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)**Sagens genstand**

Påstand om annullation af Eurogruppens erklæring af 25. marts 2013 vedrørende bl.a. omstruktureringen af Cyperns banksektor.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Lella Chatziioannou bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Central Bank (ECB) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Rettens kendelse af 16. oktober 2014 — Nikolaou mod Kommissionen og ECB(Sag T-331/13) ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)**

(2014/C 448/32)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Marinos Nikolaou (Strovolos, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)*Sagsøgte:* Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, J.-P. Keppenne og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Central Bank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Eurogruppens erklæring af 25. marts 2013 vedrørende bl.a. omstruktureringen af Cyperns banksektor.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) *Marinos Nikolaou* bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Retten kendelse af 16. oktober 2014 — Christodoulou og Stavrinou mod Kommissionen og ECB
(Sag T-332/13) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — stabilitetsstøtteprogrammet for Cypern — Eurogruppens erklæring om omstruktureringen af Cyperns banksektor — fejlagtig angivelse af sagsøgte i stævningen — afvisning)

(2014/C 448/33)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Chrysanthi Christodoulou (Paphos, Cypern) og Maria Stavrinou (Larnaka, Cypern) (ved advokaterne E. Efstathiou, K. Efstathiou og K. Liasidou)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, J.-P. Keppenne og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan og F. Athanasiou, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne W. Bussian, W. Devroe og D. Arts)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Eurogruppens erklæring af 25. marts 2013 vedrørende bl.a. omstruktureringen af Cyperns banksektor.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) *Chrysanthi Christodoulou* og *Maria Stavrinou* bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Central Bank afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Sag anlagt den 7. juli 2014 — Pelikan mod KHIM — Hachette Filipacchi Presse (be.bag)**(Sag T-517/14)**

(2014/C 448/34)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hannover, Tyskland) (ved advokat A. Nordemann)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG*Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »be.bag« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1192/2013-1*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 3. april 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1192/2013-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. september 2014 — Republikken Ungarn mod Kommissionen**(Sag T-662/14)**

(2014/C 448/35)

*Processprog: ungarsk***Parter***Sagsøger:* Republikken Ungarn (ved Fehér M. Z. og Koós G., som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Artikel 45, stk. 8, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning annulleres, for så vidt som den indeholder følgende udtryk: »ved at de fra den liste, der er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 udvælger de økologisk set bedst egnede træarter, og udelukker dermed træarter, som entydigt ikke er naturligt hjemmehørende«.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort gældende, at den anfægtede forordnings artikel 45, stk. 8, overskrider rammerne fastsat ved forordning (EU) nr. 1307/2013⁽¹⁾ som indrømmer bemyndigelsen og reelt fjerner indholdet af de muligheder, som er tildelt medlemsstaterne, idet den indfører et begrænsende kriterium, som forudsætter en fortolkning af de muligheder, som disse stater er tildelt ved den hjemlende lovgivningsakt.

Sagsøgeren har således gjort gældende, at fremlæggelsen af bevæggrundene i den anfægtede forordning ikke indeholder en tilstrækkelig og detaljeret begrundelse, som det kræves. Det er sagsøgerens opfattelse, at en ændring af en bemyndigelsesbestemmelse, som har en sådan betydning og rækkevidde, ikke i praksis giver mulighed for klart at udlede, hvilken bemyndigelsesbestemmelse Kommissionen lagde vægt på, og i det præcise omfang den gjorde det. Dette betyder, at den ufravigelige undersøgelse er næsten umulig ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at den af Kommissionen vedtagne lovgivning har fastsat en forskelsbehandling i forhold til træarter kaldet lavskov med kort omdriftstid eller mere konkret i forhold til landbrugere, som ønsker at plante dem. Plantager eller plantageejere af de to slags befinder sig i en identisk situation, hvorfor det ikke er berettiget at fastsætte en forskel imellem dem på grundlag af de træarter, som de ønsker at vælge for at skabe deres plantager.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at Kommissionen under hele forhandlingen om den delegerede forordning endda hindrede, at medlemsstaterne fik mulighed for at kvalificere arealer opdyrket med lavskov med kort omdriftstid som arealer af økologisk interesse. Det er sagsøgerens opfattelse, at alt tyder på, at Kommissionen i praksis ønskede at undgå denne mulighed med den anfægtede lovgivning, hvorved den har foretaget magtfordrejning.

Endelig har sagsøgeren navnlig gjort gældende, at den anfægtede forordning er i strid med det almenlydige retssikkerhedsprincip, for så vidt som denne forordnings artikel 45, stk. 8, i flere henseender ikke er klar, og fordi forordningen ikke sikrer en tilstrækkelig tilpasningsperiode inden dens ikrafttræden for at forberede sig på en væsentlig ændring. Sagsøgeren har gjort gældende, at ligeledes princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat, eftersom Kommissionen ved affattelsen af ikrafttrædelsesbestemmelserne ikke tog hensyn til, at der på landbrugsområdet nødvendigvis er behov for en længere forberedelsesperiode. Sagsøgeren har således anført, at den anfægtede retsakt ligeledes udgør en tilsidesættelse af ejendomsretten omfattet af artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013 L 347, s. 608).

Sag anlagt den 22. september 2014 — Den Slovakiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-678/14)

(2014/C 448/36)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse, der fremgår af skrivelse af 15. juli 2014, hvorved Kommissionen anmodede Den Slovakiske Republik om at tilvejebringe finansielle midler svarende til tabet af traditionelle egne indtægter.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende Kommissionens manglende kompetence

Ifølge Den Slovakiske Republik havde Kommissionen ikke kompetence til at træffe den anfægtede afgørelse. Der findes ikke nogen bestemmelse i EU-retten, som tillægger Kommissionen beføjelse til at handle, som den gjorde ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, eller til — efter opgørelse af tabet af traditionelle egne indtægter i form af ikke-opkrævede importafgifter — at forpligte en medlemsstat, der ikke var ansvarlig for fastsættelsen og opkrævningen af denne afgift at tilvejebringe finansielle midler svarende til det af Kommissionen fastsatte beløb, der ifølge Kommissionen svarer til det pågældende tab.

2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af kravet om retssikkerhed

Selv om Kommissionen havde haft kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse (hvilket ikke er tilfældet), har den ifølge Den Slovakiske Republik i det foreliggende tilfælde tilsidesat retssikkerhedsprincippet. Den forpligtelse, som Den Slovakiske Republik pålægges gennem den anfægtede afgørelse, var ifølge Den Slovakiske Republik ikke til at forudsige forud for dens vedtagelse.

3. Tredje anbringende vedrørende Kommissionens fejlagtige udøvelse af sin kompetence

Selv om Kommissionen havde haft kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse, og selv om den ved vedtagelsen heraf havde handlet i overensstemmelse med retssikkerhedsprincippet (hvilket ikke er tilfældet), har den i det foreliggende tilfælde ifølge Den Slovakiske Republik ikke udøvet sin kompetence forskriftsmæssigt. Kommissionen har for det første foretaget en åbenbar urigtig bedømmelse, for så vidt som den opkræver finansielle midler af Den Slovakiske Republik, selv om der ikke er opstået noget tab af traditionelle egne indtægter, eller at dette tab ikke er en direkte konsekvens af handlinger, som Kommissionen tilskriver Den Slovakiske Republik. Kommissionen har for det andet tilsidesat Den Slovakiske Republiks ret til forsvar og princippet om god forvaltningsskik.

4. Fjerde anbringende vedrørende utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse

I forbindelse med dette klagepunkt gør Den Slovakiske Republik gældende, at der er flere fejl i den anfægtede afgørelses begrundelse, hvorfor den må anses for utilstrækkeligt begrundet, hvilket bevirker, at der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af retssikkerhedsprincippet. Ifølge Den Slovakiske Republik har Kommissionen ikke i den anfægtede afgørelse angivet retsgrundlaget herfor. Den har heller ikke angivet, hvorledes og på hvilket grundlag den er nået frem til sine konklusioner. Endelig er begrundelsen for den anfægtede afgørelse i visse henseender usammenhængende.

Sag anlagt den 19. september 2014 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-698/14)

(2014/C 448/37)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse DIGIT/R/3/MB/pt 2431467 (2014) af 11. juli 2014, hvorved Kommissionen som led i det pågældende udbud hvad angår delaftale 1 placerede sagsøgernes bud på fjerdepladsen, annulleres.
- Kommissionens afgørelse DIGIT/R/3/MB/pt 2703722 (2014) af 31. juli 2014, hvorved Kommissionen som led i det pågældende udbud hvad angår delaftale 2 udelukkede sagsøgernes bud, annulleres.
- Kommissionens afgørelse DIGIT/R/3/MB/pt 2711165 (2014) af 31. juli 2014, hvorved Kommissionen som led i det pågældende udbud hvad angår delaftale 3 placerede sagsøgernes bud på tredjepladsen, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning for, at de mistede muligheden for at blive placeret på førstepladsen inden for rammeaftalens tre delaftaler. Dette tab vurderes til 800 000 EUR for delaftale 1, 400 000 EUR for delaftale 2 og 200 000 EUR for delaftale 3, tillagt renter fra dagen for domsafsigelsen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har gjort gældende, at de anfægtede afgørelser, hvorved Kommissionen har afvist deres bud som led i det offentlige udbud DIGIT/R2/PO/2013/029 — ESP DESIS III for tre forskellige bygge- og anlægsarbejder (delaftaler), skal annulleres i henhold til artikel 263 TEUF som følge af en tilsidesættelse af EU-retten og navnlig af følgende tre grunde:

1. For det første har Kommissionen tilsidesat begrundelsespligten, eftersom den har givet en utilstrækkelig begrundelse hvad angår sagsøgernes tekniske bud.
2. For det andet har Kommissionen tilsidesat finansforordningen og gennemførelsesforordningen hertil og udbudsdocumenterne hvad angår spørgsmålet om unormalt lave bud.
3. For det tredje har Kommissionen tilsidesat princippet om fri konkurrence, eftersom den har fastsat bindende betingelser for så vidt angår afgivelsen af finansielle bud og ikke har tilladt tilbudsgiverne frit at udforme deres bud, således at det økonomisk mest fordelagtige bud kunne vælges.

Sag anlagt den 27. september 2014 — Topps Europe mod Kommissionen

(Sag T-699/14)

(2014/C 448/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Topps Europe Ltd (Milton Keynes, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors R. Vidal og A. Penny og barrister B. Kennelly)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 15. juli 2014 i sag AT.39899 — licensiering af intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende fodbold-samleobjekter, hvorved sagsøgerens klage over, at en række nationale fodboldforbund og spillersammenslutninger i lighed med Panini S.p.A., Union des Associations Européennes de Football, Fédération Internationale de Football Association, Fédération Française de Football, Associazione Italiana Calciatori, Real Federación Española de Fútbol og Deutscher Fußball-Bund havde tilsidesat artikel 101 og 102 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, blev afvist.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har foretaget en grov tilsidesættelse af sagsøgerens processuelle rettigheder og herved har begået en retlig fejl.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionens afgørelse er støttet på fejlagtige faktiske omstændigheder og på et åbenbart urigtigt skøn, og at Kommissionen herved har begået en retlig fejl og/eller foretaget en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 2. oktober 2014 — Diktyo Amyntikon Biomichanion Net mod Kommissionen

(Sag T-703/14)

(2014/C 448/39)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Diktyo Amyntikon Biomichanion Net (Kaisariani, Grækenland) (ved advokat K. Damis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Der iværksættes syn og skøn med henblik på at vurdere de angivelige bemærkninger i revisionsfirmaet KPMG AG's revisionsrapport, som Kommissionen urigtigt har lagt til grund for at fastslå, at der »mangler» alternative beviser som bekræftelse på de ansøgte personaleomkostninger«. Det pågældende forhold er af særlig betydning for at afgøre tvisten, eftersom personaleomkostningerne ligeledes påvirker de indirekte udgifter. Sagsøgeren har fremhævet, at KPMG AG's revisionsrapport, hvortil selskabet DABNET AB, idet det fremlagde overbevisende beviser, har fremsat skriftlige indsigelser og en anmodning om en fornyet undersøgelse, blev accepteret af Kommissionen uden tilstrækkelig begrundelse, og uden at den tog stilling til beviserne.

- Det fastslås, dels at debitnota nr. 3241409008, som blev sendt til sagsøgeren den 31. juli 2014, hvorved selskabet blev pålagt at tilbagebetale 64 574,73 EUR for bygge- og anlægskontrakten FP7-SME-2007-222303 »FIREROB«, på grundlag af konklusionerne i revisionsrapporten 12-BA176-003, udgør en tilsidesættelse af Kommissionens kontraktmæssige forpligtelser og er uden grundlag, dels at de af sagsøgeren afholdte udgifter som led i den omtvistede kontrakt er betalingsberettigede, hvorfor Kommissionen tilpligtes at udstede en kreditnota på 64 574,73 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører voldgiftsbestemmelsen. Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at de fremlagte bevismidler fuldt ud godtgør sagsøgerens beskæftigelse af de ansatte i bygge- og anlægsarbejdet »FIREROB«. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at det intetsteds i revisionsrapporten nævnes, at sagsøgerens personale ikke har fuldført det bygge- og anlægsarbejde, der skulle gennemføres som led i »FIREROB«-kontrakten, eller at sagsøgeren har afgivet urigtige oplysninger. For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at selskabet havde påtaget sig at tilbyde ansættelse for 12,2 personer/måned, og at selskabet i alt havde ansat 21,92 personer/måned uden at anmode om ændringer af det på forhånd aftalte.
2. Det andet anbringende vedrører rettighedsmisbrug. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens krav om tilbagebetaling af 64 574,73 EUR, dvs. et beløb svarende til ca. fem gange den direkte støtte til sagsøgeren (13 474,00 EUR) for et bygge- og anlægsarbejde, som sagsøgeren på effektiv vis har udført, er uforholdsmæssigt og i strid med princippet om god tro ved gennemførelsen af kontrakter.
3. Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelsen af princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning. Sagsøgeren har gjort gældende, at retten til at underkaste sine gyldige indsigelser nogen form for Europa-Kommissionens direkte kontrol og til at beskrive forfatteren til udkastet til revisionsrapportens argumenter ikke var givet selskabet lovligt.
4. Det fjerde anbringende vedrører princippet om analogi. Sagsøgeren har gjort gældende, at § II.24, stk. 1, i bilag II til »FIREROB«-kontrakten giver Kommissionen mulighed for ikke at kræve tilbagebetaling, eftersom sagsøgeren har udført et bygge- og anlægsarbejde, der er blevet meget positivt vurderet, som i overensstemmelse med Kommissionens tekniske gennemførelsesrapport opnåede videnskabelige resultater på et meget højt niveau.

Sag anlagt den 26. september 2014 — Unichem Laboratories mod Kommissionen

(Sag T-705/14)

(2014/C 448/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Unichem Laboratories Ltd (Mumbai, Indien) (ved solicitors S. Mobley, H. Sheraton og K. Shaw)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 9. juli 2014 om en procedure i henhold til artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (Sag Comp/AT. 39 612 — erindopril (Servier)) annulleres i sin helhed, og under alle omstændigheder annulleres og/eller reduceres den pålagte bøde, for så vidt som den vedrører Unichem.
- Kommissionen tilpligtes at betale sine egne omkostninger og Unichems omkostninger i forbindelse med nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tolv anbringender.

1. Sagsøgeren har med det første anbringende gjort gældende, at Kommissionen ikke har kompetence til at rette en afgørelse i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF til Unichem.

2. Sagsøgeren har med det andet anbringende gjort gældende, at Kommissionen ikke har anvendt det korrekte retlige kriterium om »objektiv nødvendighed« til at afgøre, hvorvidt patentforligsaftalen falder inden for området for artikel 101, stk. 1, TEUF.
3. Sagsøgeren har med det tredje anbringende gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet ved ikke at anvende retningslinjerne for gruppefritagelsesforordningen om teknologioverførsel på Unichems forlig.
4. Sagsøgeren har med det fjerde anbringende gjort gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at kategorisere forliget som en overtrædelse af artikel 101, stk. 1, TEUF »ud fra formålet«.
5. Sagsøgeren har med det femte anbringende gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en forkert anvendelse af sit eget hævdede retlige kriterium vedrørende artikel 101, stk. 1, TEUF om »ud fra formålet« på de særlige faktiske omstændigheder, der gør sig gældende i forhold til Unichem.
6. Sagsøgeren har med det sjette anbringende gjort gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at konkludere, at forligsaftalen resulterede i konkurrencebegrænsende virkninger.
7. Sagsøgeren har med det syvende anbringende gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt i henhold til artikel 296 TEUF til at begrunde, hvorfor den finder, at Unichem kan holdes direkte ansvarlig for en overtrædelse af artikel 101, stk. 1, TEUF, når selskabet ikke er en potentiel konkurrent til Servier.
8. Sagsøgeren har med det ottende anbringende subsidiært gjort gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved ikke at anerkende, at forligsaftalen opfylder fritagelseskriterierne ifølge artikel 101, stk. 3, TEUF.
9. Sagsøgeren har med det niende anbringende gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat retten til forsvar, princippet om god forvaltningsskik og sin pligt til ikke at handle uretfærdigt for at opnå lovligt beskyttede dokumenter til brug imod Unichem.
10. Sagsøgeren har med det tiende anbringende gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat det almindelige EU-retlige ligebehandlingsprincip ved sin bødeberegning ved at behandle Unichem anderledes end Servier uden en objektiv begrundelse.
11. Sagsøgeren har med det ellefte anbringende gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte det almindelige EU-retlige proportionalitetsprincip, sine egne retningslinjer for bøder og tidligere fastlagt praksis, da den pålagde Unichem en bøde.
12. Sagsøgeren har med det tolvte anbringende gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296 TEUF i forhold til sin bødeberegning og sin vurdering af grovheden af Unichems påståede overtrædelse.

Sag anlagt den 3. oktober 2014 — Tri-Ocean Trading mod Rådet

(Sag T-709/14)

(2014/C 448/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tri-Ocean Trading (George Town, Caymanøerne) (ved P. Saini, QC, barrister B. Kennelly og solicitor N. Sheikh)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Såvel Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/488/FUSP af 22. juli 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien som Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2014 af 22. juli 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som de omfatter sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke har opfyldt kriteriet for opførelse på listen, nemlig at den pågældende person var »ansvarlig[...] for den voldelige undertrykkelse af civilbefolkningen i Syrien«, en person, »der drager fordel af eller støtter regimet«, eller en person med tilknytning til en sådan person. Rådet har ikke godtgjort, at den begrundelse, der blev foreholdt den berørte enhed, var velbegrundet.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren er på intet tidspunkt blevet forelagt »seriøse og troværdige beviser« eller »konkrete beviser og oplysninger« til støtte for en sag, der kunne begrunde restriktive foranstaltninger over for enheden, som Rettens praksis kræver.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke har givet sagsøgeren en tilstrækkelig begrundelse for enhedens opførelse på listen.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet i alvorlig grad har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende ejendomsret og grundlæggende ret til omdømme. De restriktive foranstaltninger blev pålagt uden behørig garantier for, at sagsøgeren havde adgang til effektivt at tale sin sag over for Rådet. Rådet har ikke godtgjort, at det meget betydelige indgreb i sagsøgerens ejendomsret er begrundet og forholdsmæssigt. Indgrebet over for sagsøgeren har ikke kun haft en finansiell indvirkning, men har også medført en krænkelse af sagsøgerens omdømme.
5. Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn. I strid med den eneste grund til opførelse af sagsøgeren på listen er der ingen tilgængelige oplysninger om eller beviser på, at sagsøgeren faktisk har ydet »støtte til det syriske regime« og har draget fordel af regimet.

Sag anlagt den 9. oktober 2014 — Tweedale mod EFSA

(Sag T-716/14)

(2014/C 448/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Antony C. Tweedale (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at EFSA har tilsidesat Århuskonventionen, forordning (EF) nr. 1049/2001 og forordning (EF) nr. 1367/2006 i forhold til Kommissionens afgørelse af 10. august 2011,
- Afgørelse truffet af EFSA den 30. juli 2014 annulleres,
- EFSA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at EFSA ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse har tilsidesat artikel 4, stk. 4, i FN's konvention af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet («Århuskonventionen»), som godkendt ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005, artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser på Fællesskabets institutioner og organer («Århusforordningen») og artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. EFSA har tilsidesat disse bestemmelser, idet den ikke i den anfægtede afgørelse har anerkendt forpligtelserne til at udlevere oplysninger vedrørende emissioner til miljøet, der er indeholdt i de dokumenter, der er begæret aktindsigt i.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at EFSA ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse har tilsidesat artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001 og dens forpligtelse til i henhold til Århuskonventionens artikel 4, stk. 4, at handle i overensstemmelse med en fortolkning af afvisningsgrunden i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, der er i overensstemmelse med Århuskonvention.

Sag anlagt den 10. oktober 2014 — Tri Ocean Energy mod Rådet

(Sag T-719/14)

(2014/C 448/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tri Ocean Energy (Kairo, Egypten) (ved P. Saini, QC, barrister B. Kennelly, og solicitor N. Sheikh)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/678/FUSP af 26. september 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets forordning (EU) nr. 1013/2014 af 26. september 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet har undladt at opfylde kriteriet for opførelse på listen, nemlig at den omhandlede person var »ansvarlig for den voldelige undertrykkelse af civilbefolkningen i Syrien«, eller en person, »der drager fordel af eller støtter regimet«, eller en person med tilknytning til en sådan person. Rådet har ikke påvist, at den anførte begrundelse over for den omhandlede enhed var velfunderet.

2. Andet anbringende om, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren har på intet tidspunkt fået tilstillet »seriøse og troværdige beviser« eller »konkrete beviser og oplysninger« til støtte for en sag, som kunne retfærdiggøre restriktive foranstaltninger mod den, som Domstolens retspraksis kræver.
3. Tredje anbringende om, at Rådet ikke har givet sagsøgeren tilstrækkelige grunde til dets optagelse.
4. Fjerde anbringende om, at Rådet i alvorlig grad har krænket sagsøgerens grundlæggende ret til ejendomsret og omdømme. De restriktive foranstaltninger blev pålagt uden passende garantier, der satte sagsøgeren i stand til at tage virkningsfuldt til genmæle over for Rådet. Rådet har ikke godtgjort, at det meget væsentlige indgreb i sagsøgerens ejendomsret er berettiget og forholdsmæssigt. Indgrebet over for sagsøgeren rækker ud over en finansiell virkning og har også skadet dens omdømme.
5. Femte anbringende om, at Rådet foretog en åbenbar fejlbedømmelse. I strid med den eneste grund for dens opførelse på listen foreligger der ingen oplysninger om eller beviser for, at sagsøgeren faktisk ydede »støtte til det syriske styre« og har draget fordel af styret. Rådet har desuden fejlagtigt benævnt sagsøgeren »Tri Ocean Trading a.k.a. Tri-Ocean Energy, hvilket antyder, at de to juridiske personer er den samme. Sagsøgeren er et selvstændigt selskab, der er adskilt fra Tri Ocean Trading.

Sag anlagt den 24. oktober 2014 — Gazprom Neft mod Rådet

(Sag T-735/14)

(2014/C 448/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gazprom Neft OAO (Sankt Petersborg, Rusland) (ved advokaterne L. Van den Hende og S. Cogman)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 4 i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 annulleres.
- Artikel 3 og artikel 4, stk. 3 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 296 TEUF

- Sagsøgeren hævder, at den anfægtede FUSP-afgørelse og den anfægtede forordning ikke er tilstrækkeligt begrundede og derfor tilsidesætter artikel 296 TEUF.

2. Andet anbringende om, at de anfægtede bestemmelser er støttet på en forkert hjemmel
 - Sagsøgeren gør gældende, at artikel 215 TEUF er en forkert hjemmel for de anfægtede bestemmelser i den anfægtede forordning, fordi der ikke er en tilstrækkelig forbindelse mellem sagsøgeren og i) den russiske regering og ii) det angivelige mål, som sanktionerne søger at nå. Disse principper burde også være bestemmende for anvendelsen af artikel 29 TEU som hjemmel for restriktive foranstaltninger over for tredjelande.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af grundlæggende rettigheder
 - Sagsøgeren anfører, at de anfægtede bestemmelser er uforenelige med proportionalitetsprincippet og grundlæggende rettigheder. De anfægtede bestemmelser udgør et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens frihed til at drive egen virksomhed og sagsøgerens ejendomsret, da de ikke er egnede til at nå deres mål (og derfor også er unødvendige) og under alle omstændigheder pålægger byrder, der langt overstiger eventuelle fordele.

Sag anlagt den 27. oktober 2014 — Monster Energy mod KHIM — Home Focus (MoMo Monsters)

(Sag T-736/14)

(2014/C 448/45)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Monster Energy Company (Corona, De Forenede Stater) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Home Focus Development Ltd (Tortola, De Britiske Jomfruøer)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Monster Energy Company

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »MoMo Monsters« EF-varemærkereгистрация nr. 10 513 372

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. august 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1167/2013-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5 i forordning nr. 207/2009
-

Sag anlagt den 27. oktober 2014 — Hersill mod KHIM — KCI Licensing (VACUP)**(Sag T-741/14)**

(2014/C 448/46)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Hersill, SL (Móstoles, Spanien) (ved advokat M. Aznar Alonso)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* KCI Licensing, Inc. (San Antonio, De Forenede Stater)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* KCI Licensing, Inc.*Det omtvistede varemærke:* EF-varemærkeansøgning nr. 9 943 499*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. august 2014 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1520/2013-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 og regel 22, stk. 3, i forordning nr. 2868/95.
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 6. november 2014 — DH mod Parlamentet

(Sag F-4/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemand på prøve — vedtægtens artikel 34 — prøvetidsudtalelse, der fastslår, at den prøveansattes arbejdsindsats er klart utilfredsstillende — forlængelse af prøvetiden — overførelse til andre opgaver — afskedigelse ved prøvetidens udløb — vilkårene for prøvetidens afvikling — utilstrækkelig faglig indsats — omsorgspligt — princippet om god forvaltningsskik)

(2014/C 448/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: DH (ved advokaterne A. Salerno og B. Cortese)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved S. Alves og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om at afskedige sagsøgeren ved udløbet af prøvetiden.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) DH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014, s. 22.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 5. november 2014 — CY mod ECB

(Sag F-68/13) ⁽¹⁾

(Sagsøgerens dødsfald — genåbning af den mundtlige forhandling — den berettigedes afkald på at videreføre sagen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2014/C 448/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CY (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved E. Carlini og F. Feyerbacher, som befuldmægtigede, samt advokat B. Wägenbauer)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af afgørelsen om at afslutte den administrative undersøgelse vedrørende den psykiske chikane, sagsøgeren angiveligt har været udsat for, dels af undersøgelsesrapporten, og påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) *Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013, s. 31.

Sag anlagt den 4. september 2014 — ZZ mod Europa-Kommissionen**(Sag F-90/14)**

(2014/C 448/49)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* ZZ (ved advokat Hans-Robert Iltng)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om, for det første, annullation af afgørelsen om ikke at give ZZ et børnetilskud fra den 1. september 2013 fordi ZZ's barn ikke længere deltager i nogen form for »skole- eller erhvervsmæssig uddannelse« som omhandlet i artikel 2 i bilag VII til tjenstemandsvedtægten, og om, for det andet, at tilpligte arbejdsgiveren fortsat at betale ZZ dette tilskud og at betale alle de udgifter, der er afholdt i forbindelse med datterens sygdom, med tilbagevirkende kraft fra den 1. september 2013.

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse, journalnummer HR.D.2/AS/ac/Ares(2014) af 5. juni 2014, vedrørende den klage, der blev registreret den 12. februar 2014 ved HR.D.2 — »Klager og overvågning af sager« under journalnummer R/227/14, annulleres.
 - Ansættelsesmyndigheden tilpligtes at anerkende, at ZZ's datter uden afbrydelser og med tilbagevirkende kraft fra den 1. september 2013 har været under skoleuddannelse og tilskudsberettiget, og dermed fortsat at tildele datteren et børnetilskud og at betale de udgifter, der er afholdt i forbindelse med datterens sygdom, uden afbrydelser og med tilbagevirkende kraft fra den 1. september 2013.
-

Sag anlagt den 10. september 2014 — ZZ mod Europa-Parlamentet**(Sag F-92/14)**

(2014/C 448/50)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* ZZ (ved advokat Günther Maximini)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om, for det første, annullation af Europa-Parlamentets afgørelse, hvorved Parlamentet afslog at erstatte den skade, som ZZ har lidt som følge af en tilsidesættelse af dennes personrettigheder og bestemmelserne i forordning nr. 45/2011 i forbindelse med behandlingen af en tidligere sag, og om, for det andet, erstatning af den ikke-økonomiske skade, som ZZ angiveligt har lidt, med tillæg af morarenter.

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 5. marts 2014 om afslag på ZZ's ansøgning af 16. december 2013 om erstatning, og Europa-Parlamentets stiltiende afslag på ZZ's klage derover af 24. marts 2014, samt subsidiært den efterfølgende udtrykkelige afgørelse om afslag truffet af en ikke identificeret aktør den 29. juli 2014, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale ZZ 30 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade med tillæg af morarenter på fem procentpoint over basisrentesatsen af 25 000 EUR, regnet fra den 1. februar 2014, og af 5 000 EUR, regnet fra den 1. maj 2014.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i den administrative procedure, og alle de af ZZ afholdte nødvendige omkostninger og udgifter.

Sag anlagt den 29. september 2014 — ZZ mod Rådet**(Sag F-99/14)**

(2014/C 448/51)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* ZZ (ved advokat M. Velardo)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om delvis annullation af to meddelelser til Rådets personale, for så vidt som disse knytter godtgørelsen af rejseudgifter for rejser fra tjenestestedet til hjemstedet og rejsedagene til udlandstillægget og det særlige udlandstillæg, og om, at sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det økonomiske tab og den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 270 TEUF annulleres afgørelsen, der indeholder meddelelse til personalet nr. 13/14 (afgørelse nr. 2/2014) af 9. januar 2014, der ændrer den ordning, der gælder for rejsedagene efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2014 af bestemmelsen i artikel 7 i bilag V til vedtægten, og meddelelse til personalet nr. 9/14 (afgørelse nr. 12/2014), der ændrer ordningen for rejseudgifter efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2014 af bestemmelsen i artikel 8 i bilag VII til vedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, EURATOM) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 287 af 29. oktober 2013. Påstanden om annullation begrænses til den del af disse meddelelser, der knytter retten til rejseudgifter og rejsedage til udlandstillægget eller det særlige udlandstillæg samt til artikel 6 i meddelelse til personalet nr. 9/14, der indfører nye kriterier for fastsættelsen af hjemstedet.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 169 051,96 EUR i erstatning for det lidt økonomiske tab og et beløb på 40 000 EUR for den ikke-økonomiske skade.
- Rådet tilpligtes at betale erstatning og mora- og udligningsrenter på 6,75 % for det økonomiske tab og den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 29. september 2014 — ZZ m.fl. mod Rådet**(Sag F-100/14)**

(2014/C 448/52)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* ZZ m.fl. (ved advokat S. Orlandi)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Det fastslås, at artikel 7 i bilag V og artikel 8 i bilag VII til tjenestemandsvedtægten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, ikke finder anvendelse, og annullation af afgørelserne om tilbagetrækning af godtgørelsen af rejseudgifterne mellem tjenestestedet og hjemstedet og om afskaffelse af rejsedage.

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at artikel 7 i bilag V til vedtægten og artikel 8 i bilag VII til vedtægten er ulovlige.
 - Annullation af afgørelsen om ikke længere at tildele rejsedage eller godtgørelse af årlige rejseudgifter til sagsøgerne fra 2014.
 - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA